

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785... ת.ד. 136. טען למברקים: עולמפרס. חסוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

העתון הנקרא ביותר במדינה

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורך משנה: רוב איתן

עורך כיתוב: עורך תכנית: אהרון צור
כילבי קשת
כתב בכיר: אלן תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדוין, שיעש גלור, לילוי גיליה, רודר הרוביץ, רותי ורד, אברהם חרמון, עסאללה סנזור, אלכס ספיס, אביבה סטג, עמוס קינן, שלמה טרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

הבדיחה שגילינו בארכיון העולם הזה, בי שעה שהכינו את גליון העשור, העורך מלפני עשר שנים שלח לצינוגרפייה תמונה של שני גיבורים חמושים, ביקש להוציא מן התמונה את הבקבוק שהיה ביד אחד מהם (העולם הזה 1074). הוא סבר כי אין זה נאה לגיבור עברי, היוצא להגשים את חוזה הדורות, להחזיק בידו בקבוק. לגבי העורך היה זה מובן מאליו שהבקבוק הכלי קוניאק. השבוע קיבלתי מכתב ממליצו ירימי, מד רמת הטייסים, תל-אביב, שהוסיף בדיחה על בדיחה. כתב ירימי: "עלי קצת לאכול את כם. הבקבוק לא הכלי משקה לבניאדם."

אין בארץ עתונאי המכיר את תימצע כמו אלכס מסיס. כרבי-סמל בחזית הגזע באר אורה, ביקר בתימצע כמעט יום ביומו. לא חר מכן, כשהצטרף למערכת זו, קיבל לידיו את האחריות לעניני הערכה, ירד אליה כל כמה שבועות כדי לעדכן את היכרותו. די שבוע, בפעם הראשונה, כמעט הרגיש את עצמו צעיר בעיני תימצע נמשכה כמה חוד

6.19.72

קחירתו בעיני תימצע נמשכה כמה חודשים. מאז התגבשה במערכת ההכרה שמשוה יסודי אינו כשרה שם - פרי עשרות שנות עם עובדי המפעל. ביום הרביעי האחרון ירד מסיס שוב למפעל, אחרי שחברת מחצבי ישראל ומשרד הפיתוח פירסמו הודעה בה נאמר: "מפעל הנחושת לא שותק. הוצאתו נמשכת. סופר העתון הבורק (שפיר) סם לראשונה כי חלה בו תקלה יסודית), יכול היה לברר דבר זה בוקל, אילו פנה להנהלת החברה או להנהלת משרד הפיתוח". מסיס לא ראה טעם רב לפנות למשרד הפיתוח. כי עוד בראשית אפריל פנה לנכבד המשרד ולמנחה המנהל הכללי, כדי לקבל את עזרתו לחקירה. משרד הפיתוח, שעמד על שיתוף-החקירה היסודית של העולם זה, עוד בפרשת סדום, רק הפנה את הכתב לנכבד חברת מחצבי ישראל. הלה הבטיח לכתב שיזמין אותו תוך יומיים במיב רק לבקור רשמי במפעל ובמעבדות. עברו שבועיים, שום מיברק לא הגיע. בי שבוע השלישי הגיע מיברק ממנהל מחצבי ישראל, אליצור בודניק, אל מנכ"חו: "אבקשך להודיע לעתונאי אלכס מהעולם הזה: לא נוכל לטפל בו בימים אלה. לכן נא לבקש שידחה את נסיעתו". עתה כבר היה ברור כי המפעל מנסה להסתיר משהו. הכתב פנה שוב לנכבד משרד הפיתוח, בכתב ובטלפון. הוצאתו אפס. סבלנותו של מסיס הפכה. הוא ירד לתימצע, ללא הזמנה. המנהלים, שבאו במי-קומים של המנהלים שהכירוהו היטב, דרשו ממנו לזהות את עצמו ולהראות את תעודת העתונאי שלו. אחר-כך הגישו טמפו, שודה וקפה, ארוחת-צריים דשנה ושיחה נימיה, אולם סירבו לדבר "לפירסום" - עד שתתקבל תשובה למיברק ששיגרנו להנהלה בקריקה. בינתיים נאסר עליו ממברק לבקר בשטח המפעל - אותו הוא מכיר ככף יוד.

לבסוף נתקבלה התשובה: בקרוב ייערך סיור עתונאים מודרך, ושם "יוסבר הכל". אם הכתב רוצה בכל זאת להישאר במפעל - הרי המיברק הרשה לו זאת, בתנאי שלא יגתנו לו הסברים. היה זה יחס ילדותי. אם חשב מישו שאפשר לעצור באמצעים כאלה חקירה של העולם הזה, הרי מוטב שיהרהר בדבר שנית, לאור הסידרה שראשיתה מתפרסמת בגליון זה.

בחדש שעבר סיפרתי לך במדור זה על מכתבים

במדינה הלל, כל המיץ נפיש אחת מימי ראש כאילו קיים עולם מלא, היה צריך לעמוד נגד עיניכם. שאלו וזה, באר-שבוע פרצופה של קבוצת עסקני החצר של בניני הכסף בפעם נוספת. אביו למדינה אם אלה מתכננים לרשת את מקומו של בניני. ע. גולדברג, תל-אביב.

למרות שאני חייב בשירות חובה בצה"ל, הוצאתי מדי שבוע חצי יורה מתקציבי לכרישת עתונכם. וואת משום שפעם אחת נפל לירי גליון של רימון ההללתי אז, שאם מסוגלים השלמונות ללחום בכס נאשם צעים פסולים כאלה, חייב אני לעזור לכם. עתה, כשהתחפר רימון ההללתי, אני בטוח שנוכלו בשקט להתחדר גם אם אקרא את עתונכם בחדר התרבות היחידי.

רבי"ט מ. ז. צה"ל טועים אתם בהערבתם, כי רימון היה נשק התקפה נגדכם. זה היה נשק הגנה של המיטר. יוסף שורקי, תל-אביב

את מי מעניין רימון? התאכזבתי כשי הקדשתם לו כל כך הרבה עמודים בעתונכם. רשימה קטנה במדור "עתונות", היחה מפי פיקה הזוכרת נשמתו הדלה של העלון. יהושע נחמני, חיפה

המפקח הולך

לא אנוס אם אומר, ש"פטרוריו של שפר (העולם הזה 1075) מהיום את אחר הנצחונות הנרולים שלכם. אם היה גורם שהעו להטיל את ההאשמות הנכונות באיש הנכונ ובצורה הדמישמית כל כך, היה זה רק העולם הזה. עצם העובדה שהחביה במיטת עמוס בן גריון כונה רק נגד שורת המתנדבים ולא נגד המאשימים הרריים יותר, מוכיחה נגד כמה היטבתם לקלוע. מעצרת רק העובדה, כי מדינת ישראל צריכים להתמזין שנתיים על מנת שישנו נהגון האמת על השקר. בניסיבות אלה רשאים אתם בהחלט לטעה של קורת רוח וגאון.

אלהיו אמיר, טבריה מתוך כחבות העולם הזה הצטיירה לעיני במרוצת הזמן רמותו השלילית של יחוקאל

לשייט אין מושיע

שחצנותו של שייע גלור מנסה כנראה להשכיח את אשר אנהנו לא שכהנו: שני המשחקים הברוטליים של סכני תל-אביב בי חיפה, אשר חרף עדינותם של שחקני קבר צתו היהירים, היו נאלצים לרדת מהמגרש בעזרתה ובחסותה של המשטרה, מול תנו בתו הסיערת של הקהל היפאי. כאוהד כרונל לשמו האמנתי ששחקו הנבחרת ה לאומית, העומד בפני הוצאת ספרו, ילדה לפחות לפני אשר הכרונל צ'יקובסקי יחס ספורטאי וכבוד. צ'יקובסקי הוא שחקן אשר נכחד עדידי נרולי העתונאים בעולם בין 11 הכרונלנים הנרולים של כל הזמנים, בעור ששייע גלור לא היה אפילו בין המועמדים. משה כרמלי, חיפה

אחרי שקראתי את כתבתו האחרונה של שייע גלור "מצפת העכורים" (העולם הזה 1075), פשוט לא יכולתי להתאפק ונאלצתי לכתוב לכם מכתב זה, ואיתכם הסליחה אם הוא חריף במקצת. אפנה מספר מילים לשייע בכבודו ובעצמו. ידוע לכולנו, שייע, שאתה השחקן "החונן" ביותר שנברא עליו ארמית. אינד מסוגל להרע אפילו לנמלה על המגריש רק בכדור. אנב בעצת בעיסה מאוד לא הוננת בצ'יקובסקי, ובררד מקרה ניסית נב לבטוט בשוער הפועל חיפה כשהכדור היה בידיו. מלומכם שיחקתם עם 12 שחקנים ועם הרוח, לא אתה הוא שהכנסת את שני השערים, אחר מהם הכניס השופט ואת השני הכניסה הרוח.

ועוד הערה קטנה בקשר לפרסמיות שאתה מרבה על כך להזכיר, וככו, שייע יקר, אילו היית מקבל את הפרסומים שי מסכלים שחקני הפועל חיפה ואוכל כרונל, שבעה ימים בשבוע כמיהם, היית מומן נו מיש את השרה אנב, שכבת לספר לקוראיר מי שילם את המניה שלך כאשר.

אשת שחקן, תל-אביב תשובת שייע לאשת השחקן: "את המניה שלימתי בעצמי, ובגתי חקירה, בעבודת שעות נוספות ובנהולאות. חוז מזה, ממתן מתערבות נשים בכדורגל? זה עסק של גברים."

למרות שאני חייב בשירות חובה בצה"ל, הוצאתי מדי שבוע חצי יורה מתקציבי לכרישת עתונכם. וואת משום שפעם אחת נפל לירי גליון של רימון ההללתי אז, שאם מסוגלים השלמונות ללחום בכס נאשם צעים פסולים כאלה, חייב אני לעזור לכם. עתה, כשהתחפר רימון ההללתי, אני בטוח שנוכלו בשקט להתחדר גם אם אקרא את עתונכם בחדר התרבות היחידי.

רבי"ט מ. ז. צה"ל טועים אתם בהערבתם, כי רימון היה נשק התקפה נגדכם. זה היה נשק הגנה של המיטר. יוסף שורקי, תל-אביב

את מי מעניין רימון? התאכזבתי כשי הקדשתם לו כל כך הרבה עמודים בעתונכם. רשימה קטנה במדור "עתונות", היחה מפי פיקה הזוכרת נשמתו הדלה של העלון. יהושע נחמני, חיפה

לא אנוס אם אומר, ש"פטרוריו של שפר (העולם הזה 1075) מהיום את אחר הנצחונות הנרולים שלכם. אם היה גורם שהעו להטיל את ההאשמות הנכונות באיש הנכונ ובצורה הדמישמית כל כך, היה זה רק העולם הזה. עצם העובדה שהחביה במיטת עמוס בן גריון כונה רק נגד שורת המתנדבים ולא נגד המאשימים הרריים יותר, מוכיחה נגד כמה היטבתם לקלוע. מעצרת רק העובדה, כי מדינת ישראל צריכים להתמזין שנתיים על מנת שישנו נהגון האמת על השקר. בניסיבות אלה רשאים אתם בהחלט לטעה של קורת רוח וגאון.

המפקח הולך

לא אנוס אם אומר, ש"פטרוריו של שפר (העולם הזה 1075) מהיום את אחר הנצחונות הנרולים שלכם. אם היה גורם שהעו להטיל את ההאשמות הנכונות באיש הנכונ ובצורה הדמישמית כל כך, היה זה רק העולם הזה. עצם העובדה שהחביה במיטת עמוס בן גריון כונה רק נגד שורת המתנדבים ולא נגד המאשימים הרריים יותר, מוכיחה נגד כמה היטבתם לקלוע. מעצרת רק העובדה, כי מדינת ישראל צריכים להתמזין שנתיים על מנת שישנו נהגון האמת על השקר. בניסיבות אלה רשאים אתם בהחלט לטעה של קורת רוח וגאון.

אלהיו אמיר, טבריה מתוך כחבות העולם הזה הצטיירה לעיני במרוצת הזמן רמותו השלילית של יחוקאל

לשייט אין מושיע

שחצנותו של שייע גלור מנסה כנראה להשכיח את אשר אנהנו לא שכהנו: שני המשחקים הברוטליים של סכני תל-אביב בי חיפה, אשר חרף עדינותם של שחקני קבר צתו היהירים, היו נאלצים לרדת מהמגרש בעזרתה ובחסותה של המשטרה, מול תנו בתו הסיערת של הקהל היפאי. כאוהד כרונל לשמו האמנתי ששחקו הנבחרת ה לאומית, העומד בפני הוצאת ספרו, ילדה לפחות לפני אשר הכרונל צ'יקובסקי יחס ספורטאי וכבוד. צ'יקובסקי הוא שחקן אשר נכחד עדידי נרולי העתונאים בעולם בין 11 הכרונלנים הנרולים של כל הזמנים, בעור ששייע גלור לא היה אפילו בין המועמדים. משה כרמלי, חיפה

אחרי שקראתי את כתבתו האחרונה של שייע גלור "מצפת העכורים" (העולם הזה 1075), פשוט לא יכולתי להתאפק ונאלצתי לכתוב לכם מכתב זה, ואיתכם הסליחה אם הוא חריף במקצת. אפנה מספר מילים לשייע בכבודו ובעצמו. ידוע לכולנו, שייע, שאתה השחקן "החונן" ביותר שנברא עליו ארמית. אינד מסוגל להרע אפילו לנמלה על המגריש רק בכדור. אנב בעצת בעיסה מאוד לא הוננת בצ'יקובסקי, ובררד מקרה ניסית נב לבטוט בשוער הפועל חיפה כשהכדור היה בידיו. מלומכם שיחקתם עם 12 שחקנים ועם הרוח, לא אתה הוא שהכנסת את שני השערים, אחר מהם הכניס השופט ואת השני הכניסה הרוח.

ועוד הערה קטנה בקשר לפרסמיות שאתה מרבה על כך להזכיר, וככו, שייע יקר, אילו היית מקבל את הפרסומים שי מסכלים שחקני הפועל חיפה ואוכל כרונל, שבעה ימים בשבוע כמיהם, היית מומן נו מיש את השרה אנב, שכבת לספר לקוראיר מי שילם את המניה שלך כאשר.

למרות שאני חייב בשירות חובה בצה"ל, הוצאתי מדי שבוע חצי יורה מתקציבי לכרישת עתונכם. וואת משום שפעם אחת נפל לירי גליון של רימון ההללתי אז, שאם מסוגלים השלמונות ללחום בכס נאשם צעים פסולים כאלה, חייב אני לעזור לכם. עתה, כשהתחפר רימון ההללתי, אני בטוח שנוכלו בשקט להתחדר גם אם אקרא את עתונכם בחדר התרבות היחידי.

עורך כיתוב: עורך תכנית: אהרון צור
כילבי קשת
כתב בכיר: אלן תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדוין, שיעש גלור, לילוי גיליה, רודר הרוביץ, רותי ורד, אברהם חרמון, עסאללה סנזור, אלכס ספיס, אביבה סטג, עמוס קינן, שלמה טרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

הבדיחה שגילינו בארכיון העולם הזה, בי שעה שהכינו את גליון העשור, העורך מלפני עשר שנים שלח לצינוגרפייה תמונה של שני גיבורים חמושים, ביקש להוציא מן התמונה את הבקבוק שהיה ביד אחד מהם (העולם הזה 1074). הוא סבר כי אין זה נאה לגיבור עברי, היוצא להגשים את חוזה הדורות, להחזיק בידו בקבוק. לגבי העורך היה זה מובן מאליו שהבקבוק הכלי קוניאק. השבוע קיבלתי מכתב ממליצו ירימי, מד רמת הטייסים, תל-אביב, שהוסיף בדיחה על בדיחה. כתב ירימי: "עלי קצת לאכול את כם. הבקבוק לא הכלי משקה לבניאדם."

קחירתו בעיני תימצע נמשכה כמה חודשים. מאז התגבשה במערכת ההכרה שמשוה יסודי אינו כשרה שם - פרי עשרות שנות עם עובדי המפעל. ביום הרביעי האחרון ירד מסיס שוב למפעל, אחרי שחברת מחצבי ישראל ומשרד הפיתוח פירסמו הודעה בה נאמר: "מפעל הנחושת לא שותק. הוצאתו נמשכת. סופר העתון הבורק (שפיר) סם לראשונה כי חלה בו תקלה יסודית), יכול היה לברר דבר זה בוקל, אילו פנה להנהלת החברה או להנהלת משרד הפיתוח". מסיס לא ראה טעם רב לפנות למשרד הפיתוח. כי עוד בראשית אפריל פנה לנכבד המשרד ולמנחה המנהל הכללי, כדי לקבל את עזרתו לחקירה. משרד הפיתוח, שעמד על שיתוף-החקירה היסודית של העולם זה, עוד בפרשת סדום, רק הפנה את הכתב לנכבד חברת מחצבי ישראל. הלה הבטיח לכתב שיזמין אותו תוך יומיים במיב רק לבקור רשמי במפעל ובמעבדות. עברו שבועיים, שום מיברק לא הגיע. בי שבוע השלישי הגיע מיברק ממנהל מחצבי ישראל, אליצור בודניק, אל מנכ"חו: "אבקשך להודיע לעתונאי אלכס מהעולם הזה: לא נוכל לטפל בו בימים אלה. לכן נא לבקש שידחה את נסיעתו". עתה כבר היה ברור כי המפעל מנסה להסתיר משהו. הכתב פנה שוב לנכבד משרד הפיתוח, בכתב ובטלפון. הוצאתו אפס. סבלנותו של מסיס הפכה. הוא ירד לתימצע, ללא הזמנה. המנהלים, שבאו במי-קומים של המנהלים שהכירוהו היטב, דרשו ממנו לזהות את עצמו ולהראות את תעודת העתונאי שלו. אחר-כך הגישו טמפו, שודה וקפה, ארוחת-צריים דשנה ושיחה נימיה, אולם סירבו לדבר "לפירסום" - עד שתתקבל תשובה למיברק ששיגרנו להנהלה בקריקה. בינתיים נאסר עליו ממברק לבקר בשטח המפעל - אותו הוא מכיר ככף יוד.

לבסוף נתקבלה התשובה: בקרוב ייערך סיור עתונאים מודרך, ושם "יוסבר הכל". אם הכתב רוצה בכל זאת להישאר במפעל - הרי המיברק הרשה לו זאת, בתנאי שלא יגתנו לו הסברים. היה זה יחס ילדותי. אם חשב מישו שאפשר לעצור באמצעים כאלה חקירה של העולם הזה, הרי מוטב שיהרהר בדבר שנית, לאור הסידרה שראשיתה מתפרסמת בגליון זה.

בחדש שעבר סיפרתי לך במדור זה על מכתבים

מכתבים

רימון הפרחון

ציחק בריכוכבא, ירושלים

מודל ירימי - 1948 ו-1958

מודל ירימי - 1948 ו-1958

איה משקה חריף הרבה יותר, המיועד לי טאנקים. בקיצור, זה היה בקבוק-מולוטוב, מוצרט עצמית. אני יודע זאת, כי אני הוא האיש המחוקק בבקבוק. הבחור השני בת מונה הוא חברי מאו ועד היום, אברהם ביבאט. התמונה צולמה בתשי"ח. עת שירת נז שנינו ביחידת חיות הנגב. אברהם נפצע בקרב אישודי, ידו השמאלית נפגעה קשה. כיום הוא נכה מלחמה, די עובד כפקיד. הוא נשוי ואב לילה. ירימי עצמו נשוי אף הוא, עובד כנגר בטומל בונה.

אולם זה עוד לא הכל. היתה צפויה לנו אפתעה נוספת. מסתבר כי ירימי הוא גם בעל הזקן המגודל והכובע האוסטרלי של תמונתו הפועה על שער גליון העשור, לי אחר שהוצאה מתוך ציור גדול יותר של הצייר בלום.

אלהוים איריים, מרוע שתתקם כל הזמן? כיצד יכולתם לא לגלות לאזרחי המדינה איזו ערימה של סחי וזהמה, של צביעות ורקוב, מתגוללת בחוצות, בין עמורי ה שבונו: רימון (העולם הזה 1076)? איני כבוד שטוב עשיתם ששתקתם כי למרות שאנשים נהרים בדרך לכל מלגעת בזהמה, למרות שתפועו של ניר הרשם היתה אפי סית, אזלי הצלחו להרעיל מספר נפשות